

نشریه الکترونیکی

نازه های بیمه ایران و جهان

دو هفته نامه
علمی، حرفه ای
اطلاع رسانی

شماره ۶۰ / نیمه دوم شهریور ۹۷

مدیر مسئول:
علیرضا محمدعلی

دبیر اجرایی:
مهدی ملائی

www.irc.ac.ir
tazehayebimeh@irc.ac.ir

روابط عمومی و امور بین الملل پژوهشگاه بیمه

فهرست

۱. درخواست برای بازار تبادل بیمه زندگی در ایران ۲
۲. خشم سفیر آمریکا در برلین احتمال خروج مونیخ‌ری از ایران را افزایش داد ۴
۳. بازار مبادله اوراق بیمه زندگی با استقبال افراد مسن همراه است ۵
۴. تشکیل صندوق مشترک برای ریسک‌های حوادث فاجعه‌بار توسط کشورهای منطقه آسه‌آن ۹
۵. سرمایه‌گذاری در فن‌آوری بیمه همچنان در صدر ۱۱
۶. دوسوم شرکت‌های بزرگ، زنجیره بلوکی را نشانه رفته‌اند ۱۵
۷. توافق سوئیس‌ری و بی‌ام‌و درباره نقش فن‌آوری جدید برای تعیین نرخ حق‌بیمه ۱۹

۱. درخواست برای بازار تبادل بیمه زندگی در ایران

رئیس پژوهشکده بیمه راه‌اندازی بازار ثانویه برای تبادل بیمه‌نامه زندگی^۱ را اعلام و اظهار داشت: تشکیل این بازار، نقدینگی بیمه زندگی را افزایش خواهد داد.

به گزارش ایشانشورنس ریویو به نقل از مهرنیوز، دکتر صفری افزود: سهم بیمه زندگی باید حداقل ۵۰ درصد کل پرتفوی صنعت بیمه باشد. بر اساس داده‌های آماری بیمه مرکزی ج.ا.ایران (CII) در حال حاضر، بیمه زندگی ۱۴/۴ درصد از کل بازار بیمه ایران را شامل می‌شود.

وی، سه ایده برای توسعه بیمه‌های زندگی در کشور مطرح کرد: «عرضه بیمه‌های زندگی متصل به یونیت‌های سرمایه‌گذاری، اوراق بهادار ریسک‌های زندگی و راه‌اندازی بازار ثانویه اوراق بیمه زندگی است».

وی افزود: فرد بیمه‌گذار در طول مدت قرارداد خود به جای رجوع به شرکت بیمه برای فسخ قرارداد یا بازخرید آن می‌تواند بدون تحمل زیان به بازار ثانویه مبادله اوراق بیمه زندگی مراجعه کرده و آن را با سود مناسب و با قیمت روز بازار به فروش رساند.

دکتر غلامرضا سلیمانی، رئیس کل بیمه مرکزی نیز در سخنرانی خود در سمینار اخیر بیمه زندگی، رشد بیمه زندگی در کشور را تشریح نمود. وی اشاره کرد که در سال ۲۰۱۱، تنها سه شرکت بیمه در بخش بیمه زندگی فعال بودند که بیش از ۲۰ درصد از کل پرتفوی آنها را تشکیل می‌داد. اما در حال حاضر، ۱۰ شرکت وجود دارد که با بیمه زندگی کار می‌کنند که از این میان، چهار شرکت، کسب و کار بیمه زندگی خود را از مرز ۵۰ درصد در کل پرتفوی خود گذرانده‌اند.

بیمه مرکزی ج.ا.ایران که بر اساس چشم‌انداز طرح جامع توسعه ششم، علاقمند به افزایش سهم بیمه زندگی در کل صنعت به ۵۰ درصد است، در حال جداسازی فعالیت‌های بیمه زندگی و غیرزندگی در میان بیمه‌گران بوده و در حال تلاش برای ترویج و راه‌اندازی و تأسیس شرکت‌های خاص بیمه زندگی است.

برای دسترسی به منبع خبر، [اینجا](#) را کلیک نمایید.

منبع: ایشانشورنس نیوز، سپتامبر ۲۰۱۸

1 Secondary exchange for the trading of life insurance policies

نکته:

به دنبال کاهش نرخ سود بانکی بخشی از سپرده گذاران و صاحبان منابع مالی، ترجیح دادند که برای کسب سود بیشتر بانکی، به بازارهای مختلف از جمله سرمایه گذاری در صندوق‌های سرمایه گذاری، خرید اوراق خزانة و بدهی دولت، بیمه عمر و زندگی و... وارد شوند.

ترازنامه تعدادی از شرکت‌های بیمه ای که در زمینه بیمه عمر و سرمایه گذاری تمرکز بیشتری دارند نشان می دهد که در سال‌های ۹۴ و ۹۵ سرمایه گذاری در بیمه عمر و زندگی بین ۲۰ تا ۲۴ درصد سود داشته است و همین موضوع اقبال به سرمایه گذاری در اینگونه بیمه‌ها را جذاب تر از سرمایه گذاری‌های دیگر کرد. این در حالی بود که در سال‌های یاد شده طبق آیین نامه ۶۸ بیمه مرکزی در ۲ سال اول ۱۶ درصد، ۲ سال دوم ۱۳ درصد و از سال چهارم به بعد ۱۰ درصد تعیین شد. سود قطعی در سال ۹۵ معادل ۲۳،۳ درصد به حساب اندوخته بیمه گذاران بیمه‌های زندگی و سرمایه گذاری واریز شد و در نتیجه بیمه عمر در مجموع با استفاده از توان متخصصان حرفه ای کشور، ضمن پوشش ریسک‌ها و خطرات احتمالی، سود سرمایه گذاری‌ها را افزایش داد.

متوسط سهم بیمه‌های مختلف در سبد خانوار بر اساس تقسیم انواع حق بیمه در داده‌های مرکز آمار (بخش‌های غیردرمانی (بازنشستگی و...)، مسکن (خدمات)، بهداشت و درمان، حمل و نقل و سایر)، نشان می دهد که حدود ۲ درصد از هزینه‌های کل خانوارها مربوط به خدمات بیمه و از بین هزینه‌های صرف شده برای حق بیمه، بیش از نیمی از آن مربوط به حق بیمه غیردرمانی، حدود ۳۰ درصد آن مربوط به حق بیمه مرتبط با بهداشت و درمان و قسمت عمده‌ای از بقیه سهم آن نیز به بیمه‌های مرتبط با حمل و نقل اختصاص داشت.

براین اساس، به نظر می رسد که حداقل برای چند سال، بیمه عمر و سرمایه گذاری نیز در کنار سرمایه گذاری‌های دیگر هم از جهت سودآوری مناسب و هم از جهت تامین ریسک و پشتیبانی از خانواده‌ها و افراد در دوران بازنشستگی، سالمندی، فوت و مجروح شدن و ناتوان شدن و... از جذاب بودن بالایی برخوردار باشد.

جمعی از کارشناسان معتقدند که برخی بانک‌ها در سال‌های اخیر خود اقدام به ایجاد شرکت‌های بیمه‌ای کرده‌اند و از طریق فروش محصولات بیمه ای با نرخ‌های بالاتر از سپرده‌ها، توانسته اند سرمایه قابل توجهی را جذب کنند و هر مشتری بانکی که قصد خروج سپرده از بانک را داشته باشد با پیشنهاد خرید محصولات بیمه‌ای مانند بیمه عمر یا سرمایه گذاری در صندوق‌های سرمایه گذاری معرفی شده است.

با این وجود در کشورهای جهان ۸ الی ۱۵ درصد از درآمد خانوارها به خرید بیمه نامه عمر تعلق دارد اما این رقم در ایران بسیار کمتر است. برگزاری سمینار توسعه بیمه‌های زندگی در پی طرح سولاتی در مورد چرایی این وضعیت و ارایه راهکارهایی برای توسعه بیمه‌های زندگی بود که نتایج قابل قبولی به همراه داشت.

۲. خشم سفیر آمریکا در برلین احتمال خروج مونیخ‌ری از ایران را افزایش داد

شرکت بیمه اتکائی مونیخ ری اعلام کرده است در صورتی که تحریم‌ها سبب شود تا عملیات‌های این شرکت در ایالات متحده متوقف شود، از ایران خارج می‌شود. خبرگزاری فرانس ۲۴ با اعلام این مطلب افزود: چندین شرکت آلمانی از جمله فولکس‌واگن^۱ و شرکت‌های پتروشیمی باسف^۲ ممکن است عملیات‌های تجاری خود را در ایران پس از تحریم‌های آمریکا علیه ایران، کاهش دهند.

در گزارش دیگری از خبرگزاری فرانسه (AFP)^۳، عنوان شده است: سفیر واشنگتن در برلین، شرکت‌های آلمانی را به صورت «روزانه» تحت فشار قرار می‌دهد تا مطابق تحریم‌های آمریکا علیه ایران عمل کنند. سخنگوی رسمی دولت آلمان همچنین افزود، هم‌اکنون، دولت‌های اروپایی در پی محافظت از شرکت‌های خود در برابر «خشم» ایالات متحده هستند.

اذعان دیپلمات‌ها درباره فشار بر شرکت‌های آلمانی از آنجایی خبرساز شد که ریچارد گرنل^۴، سفیر آمریکا در آلمان، ادعا کرده بود که وی با شرکت بزرگ فولکس‌واگن در رابطه با اجرای اقدامات تحریمی علیه ایران به گفتگو نشسته است که این شرکت در تماس خبرگزاری فرانسه، از پاسخگویی اجتناب نمود.

سخنگوی سفارت آمریکا، کریستینا هیگنز^۵ به خبرگزاری فرانسه گفت: «چند صباحی است، سفیر ایالات متحده، گرنل، با مدیران عامل و رهبران صنعت به گفتگو نشسته است و به آنان نسبت به اجرای تحریم‌های آمریکا هشدار داده است.»

برای دسترسی به منبع خبر، [اینجا](#) را کلیک نمایید.

منبع: فرانس ۲۴، سپتامبر ۲۰۱۸

1. Volkswagen A.G.
2. BASF S.E.
3. Agence France-Presse
4. Richard Grenell
5. Christina Higgins

نکته:

دیوار برلین این بار نه بین غرب و شرق آلمان بلکه بین غرب و شرق جهان کشیده شده است. رویترز گزارش داد پتر آلتمایر، وزیر اقتصاد آلمان با انتقاد شدید از سیاست‌های تعرفه‌ای و تحریمی ترامپ علیه سایر کشورها گفت، اقدامات اینچنینی موجب از بین رفتن فرصت‌های شغلی و رشد اقتصادی می‌شود و اروپا در زمینه ایران تسلیم فشارهای آمریکا نخواهد شد.

بر اساس گزارش‌ها، دولت آمریکا با وضع تعرفه‌های وارداتی که ادعا می‌کند هدف آن حمایت از اشتغال زایی در آمریکا در برابر رویه‌های تجاری غیرعادلانه چین، اروپا و سایر کشورهاست، یک تنش تجاری بین المللی را رقم زده است.

همچنین عزم ترامپ برای اجرای تحریم‌های جدید علیه ایران که شرکت‌های اروپایی طرف معامله با ایران را نیز هدف قرار می‌دهد، جبهه نبرد دیگری را بین آمریکا و متحدانش گشوده است.

آلتمایر در مصاحبه با روزنامه بیلد آم سونتگگ گفت: «این جنگ تجاری در حال کند کردن و نابود ساختن رشد اقتصادی است و عدم قطعیت‌های جدیدی را ایجاد می‌کند.» وی افزود، مصرف کنندگان بیشترین آسیب را از این اقدامات می‌بینند، زیرا افزایش تعرفه‌ها موجب بالا رفتن قیمت‌ها می‌شود.

وزیر اقتصاد آلمان همچنین در خصوص تحریم‌های آمریکا علیه ایران گفت، آلمان و متحدان اروپایی اش به رغم فشار آمریکا حمایت از شرکت‌های طرف معامله با ایران را ادامه خواهند داد.

آلتمایر افزود: «ما به واشنگتن اجازه نخواهیم داد به ما دیکته کند که با چه کسی معامله کنیم.»

این مقام آلمانی گفت، شرکت‌های آلمانی باید اجازه داشته باشند به هر میزان که می‌خواهند در ایران سرمایه‌گذاری کنند و دولت آلمان با همراهی متحدان اروپایی اش به دنبال راه‌هایی است تا اطمینان یابد که این معاملات مالی همچنان می‌تواند صورت پذیرد.

۳. بازار مبادله اوراق بیمه زندگی با استقبال افراد مسن همراه است

نتایج پیمایش‌ها نشان می‌دهد که افراد مسن در آمریکا، در حال یادگیری ارزش اقتصاد مشارکتی^۱ هستند. به لطف توسعه خدماتی مانند اوبر^۲ (همان خدمات کرایه اسنپ در ایران)، اثر بی‌اندبی^۳ (خدمات اقامت و سفر)، کلوپ لندینگ^۴ (شرکت وام‌دهی همتا-به-همتا^۵) و دیگر شرکت‌های مشابه، خدمات مشارکتی،

1. Sharing economy
2. Uber
3. Airbnb
4. Club Lending
5. Peer-to-peer lending

تبدیل به یک صنعت چند میلیون دلاری شده‌اند. البته، گاه این شرکت‌ها، با مشکلات حقوقی نیز دست و پنجه نرم می‌کنند. اوبر در اتحادیه اروپایی به عنوان یک شرکت حمل و نقل ثبت شده است و اعتراض این شرکت برای این که به عنوان یک شرکت ارائه‌دهنده خدمات دیجیتالی باشد، اخیراً در دادگاه رد شد.

اقتصاد مشارکتی یا اقتصاد مشارکتی^۱، یک اصطلاح کلی است که دارای طیفی از معانی است که اغلب برای توصیف یک فعالیت اقتصادی دارای تراکنش‌های برخط^۲ به کار گرفته می‌شود که در آن معمولاً یک جامعه برخط به صورت همتا-به-همتا^۳، کالا و خدمات را در دسترس و به اشتراک می‌گذارند. رشد بازار مبادله اوراق بیمه زندگی^۴ به دارندگان پوشش بیمه زندگی اجازه می‌دهد تا بیمه‌نامه خود را به یک سرمایه‌گذار بفروشند که این دقیقاً ورود به جهان جدید و مشارکتی را رقم می‌زند. در اینجا سه دلیل ارائه می‌شود که نشان می‌دهد که چرا افراد مسن که از خدماتی مانند اوبر استفاده می‌کنند، این آمادگی را دارند تا درباره گزینه‌های بازار مبادله اوراق بیمه زندگی نیز بیاموزند:

۱. افراد مسن، به‌طور فزاینده‌ای با اقتصاد مشارکتی راحت هستند.

خدمات مشارکتی ممکن است به نظر فقط برای نسل هزاره تعریف شده باشد، اما آمارها حاکی از آن است که افراد مسن در آمریکا، مزایای خدماتی مانند اوبر را خوب فهمیده‌اند. بر اساس گزارش پرایس واترهاوس کوپرز^۵، ۱۷ درصد از افراد بالغ ۶۵ ساله در آمریکا خود را سهام در اقتصاد مشارکتی می‌دانند که در مقایسه با تنها ۷ درصد کل جمعیت آمریکا قابل مقایسه است.

آنچه سبب می‌شود تا جمعیت بالای ۶۵ سال از خدمات کرایه شراکتی^۶ و دیگر تسهیلات مشابه استفاده کنند، سبب می‌شود تا آنان به تبادل بیمه‌نامه زندگی نیز در زمان‌هایی که شرایط بیمه زندگی آنان تغییر نموده است، روی آورند. برای بیمه‌گزارانی که پرداخت حق بیمه برای آنان دشوار است یا کسانی که ذی‌نفعان‌شان نیازی به بازپرداخت آتی آن ندارند، بازار مبادله بیمه زندگی گزینه مناسبی محسوب می‌شود.

۲. دارندگان بیمه‌نامه بر دارایی‌های بهره‌بردار نشده، سرمایه‌گذاری می‌کنند.

اغلب افراد، دهه‌ها پس از خرید بیمه‌نامه زندگی، تشخیص می‌دهند که دلیل سرمایه‌گذاری یا تأمین مالی

1. Sharing economy
2. Online transaction
3. Peer-to-peer
4. Life settlement market
5. PricewaterhouseCoopers (PwC)
6. Ride sharing

برای این نوع بیمه‌نامه وجود ندارد. اگر وضعیت ذی‌نفعان آنان یا تغییر در قوانین مالیاتی، بیمه‌گزاران را وادار کند تا به بیمه‌زندگی به گونه‌ای دیگر نگاه کنند، تبادل بیمه‌زندگی به آنان این توان را خواهد داد تا بیشترین ارزش را از چیزی که برای یک دوره طولانی به آن نیاز ندارند، بهره‌برداری کنند.

خدمات مشارکتی مانند اوبر نشان داده است که افراد سالمند می‌توانند از دارایی‌های بهره‌برداری نشده^۱ خود استفاده کنند و اجازه دهند تا این دارایی‌ها برای آنان کار کند. همانطور که شما می‌توانید از اتومبیل بدون استفاده خود برای خدمات کرایه مشارکتی [مانند اسنپ] استفاده کنید یا در صورت وجود فضای اضافی، بخشی از خانه خود را اجاره دهید، این توان را خواهید داشت تا در دارایی بهره‌برداری نشده مالی خود یعنی بیمه‌نامه زندگی، سرمایه‌گذاری نمایید.

این مسئله به‌طور فزاینده‌ای برای افراد حرفه‌ای بخش مالی، مهم است. زیرا هر روزه مشتریان بیشتری درمی‌یابند که هم‌اکنون، بیمه‌نامه زندگی آنان، مانند دارایی بهره‌برداری نشده است. از آنجائی که اکثر افراد مسن آگاه نیستند که بیمه‌نامه زندگی را می‌توان فروخت، افراد حرفه‌ای مالی در وضعیتی قرار می‌گیرند که باید به مشتریان، آموزش‌های لازم درباره مزایای مالی تبادل بیمه‌زندگی ارائه دهند.

۳. اقتصاد مشارکتی، درآمد جدید تولید می‌کند.

از هر چهار فرد از نسل انفجار جمعیت^۲ یک نفر تا سن ۷۰ سالگی کار می‌کنند و امید به زندگی آنان بیش از گذشته است. این پویایی سبب شده است تا افراد بالغ و مسن به دنبال جریان درآمد جدیدی باشند که به آنان در هزینه‌های سفر، سرمایه‌گذاری جدید و هزینه‌های درمان بلندمدت کمک کند. بر اساس پژوهش منتشره توسط مؤسسه مطالعات بیمه^۳، بیش از ۵۰۰ هزار نفر از افراد مسن، به‌طور سالانه از پرداخت حق بیمه زندگی خود، ناتوان هستند و تنها ۱۲۵۰ نفر از آنان از مبادله بیمه‌نامه زندگی بهره‌مند می‌شوند. در حدود ۹۰ درصد از افراد مسن گزارش داده‌اند که اگر نسبت به گزینه مبادله بیمه‌نامه زندگی آگاه بودند، آن را لحاظ می‌کردند.

مانند اوبر [یا همان اسنپ در ایران]، مبادله بیمه‌زندگی برای بسیاری از مشتریان، مفهوم مشارکتی دارد و به آنان اجازه می‌دهد تا بیشترین استفاده را از منابع مالی بهره‌برداری نشده خود داشته باشند و در نهایت، فرصت‌های جدیدی برای عواید بیشتر، برای خود دست و پا کنند.

1. Underutilized assets
2. Baby boomer
3. Insurance Studies Institute

برای دسترسی به منبع خبر، [اینجا](#) را کلیک نمایید.

منبع: [تینک ادوایزر](#)، آگوست ۲۰۱۸

نکته:

بسیاری برای برطرف کردن مشکلات موجود نسبت به نقدینگی بالا در کشور و روی آوردن به دلار و سکه، اقتصاد مشارکتی را پیشنهاد می‌دهند. اما این نوع اقتصاد چیست؟ اقتصاد تسهیمی یا مشارکتی (Sharing Economy) اصطلاحی است در برگیرنده‌ی معانی متفاوت، که اغلب در توصیف فعالیت اقتصادی و اجتماعی حاوی تبادلات آنلاین به کار می‌رود. این اصطلاح در مجامع علمی ایران به سه صورت "اقتصاد شراکتی"، "اقتصاد مشارکتی" و "اقتصاد اشتراکی" ترجمه شده‌است. عبارت "اقتصاد شراکتی" از این نظر قابل نقد است که ابتدا این عبارت بجای عبارت "share economy" استفاده شده‌است که به مفهوم شریک کردن کارگران کارخانه در سود شرکت اشاره دارد. عبارت "اقتصاد اشتراکی" نیز در منابع فارسی به اقتصاد ناشی از مکتب کمونیسم گفته می‌شود که بر لزوم اشتراکی بودن لوازم و عواید تولید اشاره دارد. "اقتصاد مشارکتی" نیز به جای عبارت "participatory economics" استفاده شده‌است و مشارکت معمولاً به participation اشاره دارد. این اصطلاح که در آغاز از جماعات منبع باز برای اشاره به شراکت هم‌تا به هم‌تای دسترسی به کالاها و خدمات شروع شد، اکنون گاهی در معنای گسترده‌تر برای توصیف هر نوع تراکنش فروش که از طریق بازارهای آنلاین صورت بگیرد به کار می‌رود حتی آن‌ها که کسب و کار به کار باشد، نه هم‌تا به هم‌تا. به این دلیل اقتصاد تسهیمی را به خاطر گمراه کننده بودن مورد انتقاد قرار داده‌اند و گفته‌اند حتی خدماتی که تبادل هم‌تا به هم‌تا را ممکن می‌کنند ممکن است اساساً با هدف کسب سود باشند.

هاروارد بیزینس ریویو، فایننشال تایمز و بسیاری دیگر استدلال کرده‌اند که اقتصاد تسهیمی یک نام‌گذاری اشتباه است. هاروارد بیزینس ریویو پیشنهاد می‌دهد که عبارت درست برای اشاره به اقتصاد تسهیمی در جامع‌ترین حالت ممکن اقتصاد دسترسی است. نویسندگان می‌گویند که زمانی که تسهیم و اشتراک‌گذاری میان افرادی اتفاق می‌افتد که یکدیگر را نمی‌شناسند این دیگر به اشتراک‌گذاری نخواهد بود. بلکه مصرف‌کنندگان برای دسترسی به خدمات یا کالای شخص دیگر پول پرداخت می‌کنند.

اما درباره اوراق بیمه زندگی، طبق آخرین اطلاعات به دست آمده در شهریورماه ۱۳۹۴ و در ایران، نخستین بیمه‌نامه زندگی «طرح اوراق» به‌عنوان ابزار جدید مالی با سررسید ۱۰ ساله و قابل انتقال به غیر منتشر می‌شود. دارنده اوراق، علاوه بر بیمه زندگی، دارای پوشش بیمه فوت به هر علت - مطابق شرایط

عمومی بیمه عمر مصوب شورای عالی بیمه - به میزان سرمایه بیمه زندگی است. گفته می‌شود اوراق بیمه زندگی به عنوان ابزاری جدید در بورس اوراق بهادار نیز معامله خواهد شد ..

در این طرح بیمه‌گذار (بیمه‌شده) می‌تواند با خرید اوراق بیمه زندگی ضمن بهره‌مند شدن از سرمایه پوشش فوت به مدت ۱۰ سال، معادل سرمایه نهایی اوراق، در پایان قرارداد، مبلغ سرمایه مندرج در اوراق را دریافت کند. محاسبات این طرح بر مبنای بیمه‌نامه‌های عمر و پس‌انداز (Endowment) پایه‌ریزی شده است.

طرح بیمه زندگی در قالب اوراق بهادار می‌تواند نظر فعالان بازار را جلب کند و باعث تداوم سیاست فعال‌سازی ظرفیت‌های خالی اقتصاد از مجرای هدایت منابع به سمت بخش‌های مولد و با اولویت سرمایه در گردش باشد بنابراین صنعت بیمه با عرضه بیمه‌های زندگی و هدایت منابع به سوی بازار سرمایه و پول نقش حیاتی در بازار مالی ایفا می‌کند .

البته معرفی تجربه جهانی مطابق آنچه که در این مطلب بدان اشاره شد می‌تواند توسط شرکت‌های بیمه مورد توجه قرار گیرد.

۴. تشکیل صندوق مشترک برای ریسک‌های حوادث فاجعه‌بار توسط کشورهای منطقه آسه‌آن

اعضای انجمن ملل جنوب شرق آسیا یا همان آسه‌آن^۱ در پی راه‌اندازی یک صندوق بیمه مشترک و پارامتریک^۲ برای حوادث تا انتهای سال جاری میلادی هستند. به گزارش سی‌جی‌تی‌ان دات کام^۳، این اقدام در پی افزایش خسارت‌های مرتبط با حوادث فاجعه‌بار صورت می‌پذیرد. در این میان، سه کشور کامبوج، لائوس و میانمار اولین امضاءکنندگان طرح صندوق ریسک حوادث فاجعه‌بار منطقه‌ای بوده‌اند. این صندوق با هدف پاسخ‌گویی مالی سریع به عواقب حوادثی مانند طوفان، زلزله و سیل راه‌اندازی خواهد شد.

در ماه جاری میلادی، طوفان‌های شدید و باران‌های ماسون به همراه طوفان مانگوت^۴، ۸۰ نفر را در فیلیپین به کام مرگ کشاند و کشاورزی در مناطق شمالی را ویران و خانه‌های بسیاری را خراب نمود.

-
1. ASEAN (Association of Southeast Asian Nations)
 2. Parametric disaster insurance pool
 3. Cgtn.com
 4. Typhoon Mangkhut

جنوب چین نیز دچار حادثه شده است که این واقعیت را دوباره گوش‌زد می‌کند که سیل و حوادث طبیعی می‌تواند میلیون‌ها دلار به آسیای جنوب شرقی آسیب بزند.

هنگامی که حوادثی اینچنینی رخ می‌دهد، کشورها با مشکل نقدینگی در مدت زمان کوتاه مواجه می‌شوند. به همین دلیل است که آسه‌آن تصمیم به راه‌اندازی صندوق بیمه پارامتریک حوادث نموده است.

کشورهای کارائیب از این لحاظ پیش‌رو بوده‌اند. آنان سیستم بیمه بین‌دولتی پارامتریک^۱ را ۱۱ سال پیش تأسیس نمودند که از طریق آن، نسبت به شدت حادثه، تأمین خودکار صورت می‌پذیرد. پرداخت نهایی بر مبنای شدت بارندگی، سرعت طوفان و شدت لرزش تعیین می‌گردد.

صندوق تسهیلات بیمه ریسک حوادث فاجعه‌بار کارائیب (CCRIF)^۲ تا کنون ۱۳۰/۵ میلیون دلار به دولت‌های عضو (۲۰ کشور) پرداخته است که این پرداخت به‌طور متوسط طی ۱۴ روز پس از وقوع حادثه انجام پذیرفته است. ۵۵ میلیون دلار از رقم فوق به دولت‌های عضو در سال ۲۰۱۷، به واسطه طوفان‌های ایرما^۳ و ماریا^۴ پرداخت شده است.

صندوق حوادث کشورهای کارائیب در بیانیه‌ای عنوان کرد: «این کشورها همگی به این درک رسیده‌اند که تغییرات آب و هوایی، اثرات حوادث هیدرومتئومیکس^۵ را که سبب ایجاد طوفان‌های شدید و نیز تغییرات گسترده در دوره‌های بارندگی و خشک‌سالی می‌شود، را افزایش می‌دهد و به کارگیری بیمه پارامتریک می‌تواند انعطاف و توان ارتجاعی این کشورها را افزایش دهد.»
برای دسترسی به منبع خبر، [اینجا](#) را کلیک نمایید.

منبع: سی‌جی‌تی‌ان، سپتامبر ۲۰۱۸

نکته:

طرح تشکیل صندوق بیمه حوادث طبیعی در ایران، بعد از ۱۵ سال در مجلس تصویب شد؛ اما به دلیل آنچه بار مالی برای دولت خوانده شد، از سوی شورای نگهبان متوقف و بررسی نهایی آن به سال آینده موکول شد. این خبری است که در ۲۰ اسفندماه ۱۳۹۶ عنوان شد.

1. Parametric intergovernmental insurance system
2. Caribbean Catastrophe Risk Insurance Facility
3. Irma
4. Maria
5. Hydrometeorological

لایحه صندوق بیمه حوادث طبیعی از سوی بیمه مرکزی پیشنهاد شد؛ اما سال‌ها بین صنعت بیمه، دولت، مجلس و شورای نگهبان در حال رفت و برگشت بود و هم‌اکنون نیز شکل‌گیری آن با اماواگرهایی روبه‌رو است. مسئولان بیمه مرکزی و نمایندگان مجلس تأکید دارند طرح تشکیل صندوق بیمه حوادث طبیعی به تصویب مجلس رسیده؛ اما شورای نگهبان آن را تأیید نکرده است.

فرید موسوی، نایب‌رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس درباره آخرین وضعیت تشکیل این صندوق گفته است: تأسیس صندوق بیمه حوادث طبیعی به دلیل اصل ۷۵ قانون اساسی (بار مالی برای دولت) به تأیید شورای نگهبان نرسیده است. او اضافه کرده است: هرچند به‌طور شفاهی با تأسیس این صندوق موافقت شده است؛ اما باید تشریفات قانونی آن طی شود. پیش از این، عبدالناصر همتی، رئیس‌کل سابق بیمه مرکزی، نیز تأکید کرده بود: این لایحه در مجلس تصویب شده؛ اما به دلیل ایرادات وارده از سوی شورای نگهبان، در حال بررسی است. همتی این توضیح را هم داده بود که در صورت تأیید شورای نگهبان، به‌زودی این صندوق تأسیس می‌شود.

البته ایجاد چنین صندوق‌هایی در جهان تجربه‌ای متداول است و در کشور ما به دلیل بروز حوادث طبیعی از قبیل زلزله، سیل، توفان، صاعقه، برف، رانش زمین، ریزش کوه و سونامی، این موضوع یک امر حیاتی است اما بروز رویدادهایی نظیر زلزله اخیر کرمانشاه، مجدداً بر لزوم تأسیس این صندوق تأکید می‌نماید. این در حالی است که پیش‌بینی شده بود این لایحه قبل از پایان دولت یازدهم به تصویب نهایی برسد؛ درحالی که تشکیل این صندوق همچنان با اماواگرهایی روبه‌رو است.

۵. سرمایه‌گذاری در فن‌آوری بیمه همچنان در صدر

سرمایه‌گذاری‌ها در بخش فن‌آوری بیمه یا همان اینشورتک در دومین سه‌ماهه ۲۰۱۸، باز هم رکورد شکست و شرکت‌های سنتی علاقه بی‌سابقه‌ای به این بخش نشان می‌دهند.

این مطلب در گزارش اخیر ویلیس تاورز واتسون (WLTW)^۱ آمده است که نشان می‌دهد، بین آوریل و ژوئن سال جاری میلادی، ۷۱ مورد معامله اینشورتکی در جهان اتفاق افتاده است.

اما، مبلغ ۵۷۹ میلیون دلار سرمایه‌گذاری در این دوره، یک کاهش ۲۰ درصدی در سطح سرمایه‌گذاری نسبت به سه‌ماهه پیشین را از خود نشان می‌دهد.

ویلیس تاورز واتسون معتقد است که فن‌آوری بیمه، بیشترین تحول را نسبت به چرخه ارزش در صنعت

1. Willis Towers Watson

بیمه زندگی و سلامت ایجاد نموده که اثر مثبت عمیقی برای مشتریان به همراه داشته است. رافال والکیویچ^۱، مدیر عامل اوراق بهادار ویلیس تاورز واتسون در این باره گفت: «در حالی که بیمه‌گران اموال و حوادث (P&C) فرصتی برای گفتگو در زمان واقعی^۲ با مشتریان را دارند، این فرصت به ندرت با بیمه‌گران زندگی و سلامت قابل مقایسه است.»

وی ادامه داد: «برندگان نهایی، کسانی خواهند بود که توجه خود را به ارائه شراکت واقعی برای زندگی طولانی‌تر و سلامت‌تر معطوف می‌کنند.»

ویلیس تاورز تأکید می‌کند که چطور اشکال جدید داده‌های پذیره‌نویسی، به‌طور فزاینده‌ای گسترش یافته است و این مدیون پیشرفت‌ها در زمینه درک بدن انسان و افزایش سریع در پوشیدنی‌ها^۳ است. این شرکت معتقد است که هرچه داده‌ها به رشد خود ادامه می‌دهند، هم‌گرایی بین بیمه‌گران سلامت و زندگی افزایش می‌یابد.

پیش‌بینی می‌شود، فن‌آوری‌های نوظهور، محصولات سفارشی بیمه را که می‌توانند مطلوب‌تر انگیزه‌های فروش را تنظیم کنند، ممکن می‌سازد و به مسائل تطبیق با قانون کمک می‌کند. این در حالی است که این نوع فن‌آوری‌ها، کمبودهای ناشی از محصولات تک‌سایزی را نیز برطرف می‌نماید.

گرگ سالومون^۴، مدیر ویلیس واتسون تاورز اظهار می‌دارد: «به‌کارگیری فن‌آوری‌های بیمه شامل طیفی از کارکردهای واضح فن‌آوری‌های جدید برای توزیع و پذیره‌نویسی بیمه‌نامه تا کارکردهای غیرمستقیم مانند سلامت را دربرمی‌گیرد.»

برای دسترسی به منبع خبر، [اینجا](#) و [اینجا](#) را کلیک نمایید.

منبع: ویلیس تاورز واتسون و اکچواری، سپتامبر ۲۰۱۸

نکته:

از آنجا که هر بازاری ویژگی‌های مخصوص به خود را دارد، نگرش‌ها باید با این ویژگی‌ها منطبق شود. در عصر فراصنعتی و مجازی، نحوه مبادلات و سیاست حاکم بر سازمان‌ها و عملکرد آنان بدون دخالت و بی‌تأثیر از فناوری و دانش روز نیست اما مدیریت‌ها و ساختارهایی در این میان می‌توانند دارای پویایی و رشد موثر باشند که:

1. Rafal Walkiewicz
2. Real-time
3. Wearable
4. Greg Solomon

الف) نیازهای مشتریان را شناسایی کنند و همواره در پی کشف این نیازها باشند، ب) سازمان و خروجی (OUTPUT) خود را مطابق با انتظارات مشتریان همسو و هم جهت کنند و به دنبال هماهنگی آنها باشند، پ) آفت‌ها را شناسایی و در جهت رفع آن اقدام نمایند، ت) دانش را چه در مرحله یادگیری و چه در مرحله اجرا نهادینه کنند، ث) از فناوری به عنوان یک اهرم مناسب در جهت رسیدن به اهداف طراحی شده سازمان و در جهت کسب سود متناسب و انطباق صحیح با سیاست‌های ساختاری استفاده شود.

فناوری و صنعت بیمه

تنوع ریسک‌های به وجود آمده در صنعت بیمه، تنوع بیمه نامه را می‌طلبد و وجود انواع بیمه خود موجب پویایی بازار می‌گردد. هر ریسک با توجه به منشا آن می‌تواند به انواع گوناگون طبقه بندی شود. ریسک به وجود آمده از فناوری نیازمند مطالعه دقیق و دانش کافی است. ارائه پوشش بیمه‌ای متناسب با ریسک و میزان و نوع آن بستگی به نوع و سطح آن دارد. در محاسبه حق بیمه نیز شناسایی و ارزیابی ریسک نقش بسزایی را ایفا می‌کند که مدیریت IT در سطح مطلوب به متناسب شدن این فعل و انفعالات پاسخ منطقی می‌دهد. علاوه بر آن، در اثر به کارگیری ICT تمرکز از کالا به خدمات، از محصول به اطلاعات و از تبلیغات جمعی به گفت و گوی دوطرفه منتقل می‌شود. این امر در مورد بنگاه از کاهش قیمت به افزایش درآمد که همان افزایش حوزه بازار و حفظ رضایت مشتری است، حکایت می‌کند.

پس با نگرشی به ساختار حاکم بر صنعت بیمه از یک سو و پیشرفت و گسترش فناوری از طرف دیگر و همچنین با نگاهی جامع می‌توان تقسیم بندی زیر را در ارتباط با این دو مقوله به شکل زیر مطرح کرد:

- فناوری و تاثیر آن بر صنعت بیمه،

- پیشرفت فناوری و گسترش دامنه مفاهیم اقتصادی جدید

- ارتباط بین صنعت بیمه و فناوری.

عنصری که در نگاه اول در این رابطه توجه ما را به خود جلب می‌نماید، ویژگی‌های صنعت بیمه است. در بیمه با توجه به تقسیمات ارائه شده که خود شامل قوانین و مقررات و آئین نامه‌های خاص است - این مقررات در جای خود دارای اهمیت و اولویت بوده و شامل نکات تکنیکی قوی و در عین حال پیچیده برگرفته از این علم و فن است - پیچیدگی‌های بسیار مشاهده می‌شود. بنابراین، در جهت تبیین راهبردها و خط مشی مدیریت خارج از چارچوب فنی آن نمی‌توان اقدام کرد.

اما پیشرفت فناوری و گستردگی فناوری اطلاعات و مفاهیم تازه و جدید اقتصادی زمینه بروز و حضور

ریسک‌های جدید را فراهم می‌آورد که توجه به آن‌ها از دیدگاه مدیریت ریسک بسیار مهم و کارآمد است. برای مثال، ایجاد یک صندوق الکترونیک پول و صدور کارت هوشمند جهت پرداخت و دریافت وجه از آن، ارتباط بین مفاهیم یادشده و نوع معاملات سنتی و قوانین و قواعد تجارت را به راحتی مطرح می‌کند. این تعامل و ارتباط و برقراری چنین سیستمی سبب سهولت مراجعین صندوق می‌شود اما سوال مطرح شده این است که چه خطراتی در فرآیند حضور این سیستم به وجود آمده یا خواهد آمد؟

زیان‌های وارد به مشترکین را چه شخصی یا سازمانی برعهده می‌گیرد؟ این خطرات احتمالی است که حضور مدیر ریسک را در فرآیند جایگزینی و انتقال فناوری مطرح می‌سازد. مدیر ریسک با شناسایی خطرات، ناگزیر به ایجاد راهکارهای مناسب جهت برخورد با ریسک می‌شود. در صورتی که انتقال ریسک به عنوان یک راهکار مناسب انتخاب شود، نقش و جایگاه صنعت بیمه خود را نشان خواهد داد. چراکه تنها جایگاهی که می‌تواند نسبت به قبول ریسک و ارائه پوشش مناسب برای آن اقدام کند، شرکت بیمه است. در اینجا، صنعت بیمه جهت پذیرش ریسک قبل از هرچیز به بررسی آن از نقطه نظر بیمه‌ای می‌پردازد، زیرا ریسک بیمه پذیر، دارای شرایط خاص است. پس از تأیید بیمه پذیر بودن ریسک، به ارزیابی ریسک و اعمال نرخ گذاری با توجه به ویژگی‌های خاص آن و ارائه پوشش مناسب با ریسک می‌پردازد. پس می‌توان گسترش فناوری را به مثابه گسترش فعالیت‌ها و تنوع بازارهای پولی و مالی به حساب آورد.

البته باید توجه داشت ایجاد فناوری جدید همچنان که ذکر گردید، سبب بروز ریسک‌های جدیدی می‌گردد که تنوع آن‌ها، خود زمینه ساز نگرش اساسی و ایجاد تنوع بیمه‌ای می‌شود. با توجه به مثال ذکر شده و نیز نقش و اهمیت زمان در عصر مجازی و تقسیمات و اشکال مختلف تجارت، در نظر بگیرید فردی به عنوان مشترک صندوق، جهت دریافت وجه به واحد خودپرداز صندوق مراجعه کند و به دلیل اشکال فنی در این واحد امکان پرداخت وجه مذکور برای او فراهم نشود و به واسطه آن و عدم وجود وجه نقد از انجام یک قرارداد تجاری محروم گردد و زیان ببیند. در این صورت، فرد یادشده به واسطه عدم پرداخت وجه نگران و عصبی می‌شود و جهت وصول مبلغ خود با شتاب و عجله جهت فراهم نمودن وجه ناگزیر به فعالیت بیشتر می‌گردد که خود خطرات تبعی را به دنبال دارد.

در این صورت، به دلیل عدم رعایت اصول تخصصی و نبود سیستم هشداردهنده و امنیتی، زیان از دست دادن وجوه برای هر فرد عضو آن صندوق، ریسکی است که شرکت ارائه دهنده خدمات مالی فراهم

کرده است. با ذکر این مثال ساده و بیان ساده از حالت‌های مختلف، به راحتی می‌تون این مطلب که وجود فناوری به همان نسبت که می‌تواند زمینه و شرایط تجارت و رفاه را فراهم آورد، خود می‌تواند موجب بروز ریسک‌های جدید گردد و روشن می‌شود که باید از سوی بیمه‌گران مورد توجه و دقت بیشتری قرار گیرد. اصولاً با توجه به ساختار حاکم بر صنعت بیمه که عبارت است از شناسایی و ارزیابی ریسک، پذیرش و انتقال آن، صدور بیمه‌نامه و دریافت حق بیمه، تحقق کامل فناوری سبب گسترش تامین و افزایش بهره‌وری و حفظ رضایت و مطلوبیت بیمه در اقتصاد می‌شود. از طرف دیگر با توجه به آن که جهت صدور هر بیمه‌نامه شناخت ریسک بسیار موثر می‌باشد و فقط ریسک‌های مطلوب که دارای شرایط خاص می‌باشد (ریسک‌های بیمه پذیر) مورد پذیرش این صنعت است و حفظ رضایتمندی مشتری که همان بیمه‌گذار است در ارائه طرح‌ها و حفظ صنعت موثر می‌باشد، بنابراین به راحتی تاثیر پیشرفت فناوری و ورود به عرصه مجازی را که همانا گسترش امکانات و تغییرپذیری انواع ریسک و تغییر منشا و پیدایش آن می‌باشد، در صنعت بیمه واضح و مبرهن است. از آن مهم‌تر، روش‌ها و راه‌های انتقال ریسک (ART) است که برقراری ارتباط بین مدیریت IT و فناوری با صنعت بیمه کشور را می‌طلبد.

۶. دوسوم شرکت‌های بزرگ، زنجیره بلوکی را نشانه رفته‌اند

بر اساس یک پیمایش جدید از نیمه دوم سال گذشته میلادی، تقریباً دوسوم کسب و کارهای بزرگ که دارای بیش از ۱۰ هزار کارمند هستند، در پی به‌کارگیری طرح‌های جدید زنجیره بلوکی یا همان بلاک‌چین هستند.

همچنین، یافته‌های پژوهش جونیپر ریسرچ^۱، نشان می‌دهد که تقریباً یک‌چهارم شرکت‌هایی که به دنبال زنجیره بلوکی هستند از مرحله اثبات مفهوم^۲ گذشته و به مرحله آزمایش یا ارائه محصول تجاری^۳ رسیده‌اند.

علاوه بر این، این پیمایش دریافت که تمامی شرکت‌هایی که ۱۰۰ هزار دلار در فن‌آوری سرمایه‌گذاری نموده‌اند از این هزینه‌کرد خشنود بوده و در نظر دارند، همین مبلغ را طی ۱۲ ماه آتی برای سرمایه‌گذاری در بخش فن‌آوری به کار گیرند.

1. Juniper Research
2. Proof of concept
3. Commercial rollout

با وجود آنکه این به معنای آنست که بیشتر ارزیابی شرکت‌ها از تجربه‌شان نسبت به زنجیره بلوکی، مثبت گزارش شده است، نتایج این پژوهش دریافت که سه‌چهارم آنان انتظار تحولی در نظام‌های داخلی یا سیستم‌های مشتریان هستند.

جیمز موئر^۱، همکار پروژه در این پژوهش، اظهار داشت: «یافته‌ها حاکی از نیاز شرکت‌ها برای مشارکت در یک دوره بلندمدت دارد که طی آن سیستم‌های جدید هم‌زمان با سیستم‌های قدیمی اجرا می‌گردد تا مسائل برخاسته از آنان، مشاهده گردد.»

همچنین، این پژوهش نشان داد که تنها ۱۵ درصد از کاربردهای پیشنهادی برای زنجیره بلوکی هم‌اکنون در ارتباط با پرداخت‌ها است. این رقم در سال گذشته، ۳۴ درصد بود. همچنین، علاقه‌ای فزاینده‌ای برای به‌کارگیری این فن‌آوری در مسائل لجستیکی، تصدیق‌سندیت^۲ و قراردادهای هوشمند^۳ وجود دارد. علاوه بر این، یافته‌ها حاکی از آن است که شرکت آی‌بی‌ام^۴، در نظر دارد تا از «گوتو کمپانی»^۵ برای به‌کارگیری زنجیره بلوکی بهره‌برداری نماید که ۶۵ درصد از پاسخ‌دهندگان، این شرکت را بزرگ‌ترین شرکت فن‌آوری و تنها ۷ درصد مایکروسافت را با این عنوان نام بردند.

همچنین، گزارش پرایس واترهاوس کوپرز یا همان پی‌دابلیوسی (PwC)^۶ دریافته است که یک‌چهارم مدیران اجرایی کسب و کارها، طرح‌های زنجیره بلوکی را به صورت زنده یا آزمایشی در برنامه اجرایی شرکت خود قرار داده‌اند.

اما، عدم اطمینان تنظیم‌مقرراتی [نظارتی] و اعتماد، به عنوان دو مانع بزرگ برای به‌کارگیری زنجیره بلوکی عنوان می‌شود و پی‌دابلیوسی می‌گوید که شرکت‌ها باید با همکاری هم، چندین قانون و مقررات مشترک تدوین و ارائه دهند.

همچنین، این شرکت اظهار می‌دارد که کسب و کارها باید با تنظیم مقررات‌کنندگان و ناظران مشارکت کنند تا به شکل‌گیری و تکامل این نوع مقررات کمک نمایند و درعین حال، تمامی متخصصین ریسک باید در تدوین استانداردها از همان ابتدا همکاری کنند.

-
1. James Moar
 2. Authentication
 3. Smart contract
 4. IBM
 5. Go-to company
 6. PricewaterhouseCoopers

استیو دیویس^۱، مدیر زنجیره بلوکی در پی دابلیوسی می‌گوید: «خلق و اجرای زنجیره بلوکی با هدف افزایش توان حداکثری آن، یک پروژه فن‌آوری اطلاعات نیست بلکه یک تحول در الگوها، نقش‌ها و روندهای کسب و کار محسوب می‌شود.»

وی می‌افزاید: «[زنجیره بلوکی] به یک پرونده کسب و کار واضح و یک بستر برای حمایت از آن نیاز دارد که بتواند نسبت به تغییر مقررات درونی، انعطاف از خود نشان دهد.»
برای دسترسی به منبع خبر، [اینجا](#) را کلیک نمایید.

منبع: اکچواری، سپتامبر ۲۰۱۸

نکته:

تکنولوژی بلاکچین یا زنجیره بلوکی به دنبال مرتفع کردن ناکارآمدی‌ها در صنایع مختلف است و کاربردهای گوناگونی دارد که این مسئله باعث شده تا شرکت‌ها در این حوزه سرمایه‌گذاری‌های کلانی داشته باشند.

تکنولوژی بلاکچین یا زنجیره بلوکی یک نوع ساختار داده‌ای با قابلیت توافق جمعی و امنیت به هنگام اشتراک داده‌ها است که امن‌ترین الگوی پایگاه داده به شمار می‌رود و می‌توان در این بستر فعالیت‌های زیادی از جمله تراکنش‌های مالی ایجاد کرد که همین امنیت بالا سبب شد تا ارزش‌های رمزنگاری شده مبتنی بر بلاکچین از جمله بیت کوین ایجاد شوند و امروزه طرفداران گسترده‌ای داشته باشند.

اجزای شبکه بلوکی از چند بخش تشکیل شده است که از جمله آن‌ها باید به شبکه فرد به فرد ایجاد شده از تعداد زیادی رایانه بدون محدودیت در تعداد با عنوان گره اشاره داشت؛ این تعداد گره باعث شده تا نقطه واحد خطا وجود نداشته باشد و در نهایت خطا در تراکنش نمی‌تواند تنها در یک کامپیوتر ایجاد شود و همچنین هیچ گره واحدی در شبکه نمی‌تواند اطلاعات پایگاه داده را هک کند چرا که تمامی گره‌های دیگر شبکه قادر به تکثیر اطلاعات موجود هستند.

امروزه زنجیره بلوکی در صنایع زیادی کاربرد دارد چرا که زنجیره بلوکی ناکارآمدی‌ها در بسیاری از صنایع را مرتفع می‌کند؛ این مسئله باعث شده تا شرکت‌های زیادی با سرمایه‌گذاری کلان در این حوزه نسبت به تولید محصولات و خدمات مبتنی بر بلاکچین فعالیت داشته باشند که می‌تواند افزایش بهره‌وری، کاهش هزینه‌ها و افزایش امنیت و سرعت را به دنبال داشته باشد.

1. Steve Davies

بر اساس اعلام گزارش انجمن اقتصاد جهانی با عنوان WEF در ماه آگوست سال ۲۰۱۶ میلادی تاکید شده است که شرکت‌ها به منظور سرمایه‌گذاری در زیر ساخت‌های مالی بالغ بر یک میلیارد و ۴۰۰ میلیون از سال ۲۰۱۳ تا ۲۰۱۶ در حوزه بلاکچین سرمایه‌گذاری داشته‌اند و تا پایان این سال نیز یک میلیارد دلار در زنجیره بلوکی سرمایه‌گذاری شده است که نشان از رقابت سنگین شرکت‌های برتر به منظور استفاده از این تکنولوژی انقلابی است.

ارزهای رمز پایه و بلاکچین رابطه‌ای مستقیم دارند، حضور بلاکچین باعث شد تا بیت کوین، اتریوم، ریپل، لایک کوین، آیوتا و مونرو ایجاد شوند که در حال حاضر از محبوبترین ارزهای رمزنگاری شده جهان به شمار می‌روند و یکی از پایه‌های تجارت آزاد تلقی می‌شوند.

از جمله کاربردهای زنجیره بلوکی باید به قراردادهای هوشمند، پرداخت و مدیریت تراکنش‌ها، احراز هویت دیجیتال، مدیریت مدارک پزشکی به صورت دیجیتال، رای گیری الکترونیک، احراز اصالت محتوا در زمینه کپی رایت، رای گیری الکترونیکی، مدیریت دارایی‌های هوشمند، تسویه‌های بانکی و صنعت بیمه اشاره داشت که می‌تواند این صنایع را کارآمدتر از فعالیت به شیوه سنتی اداره کند.

برخی پیشنهاد استفاده از این نوع فن آوری برای دور زدن تحریم‌ها عنوان می‌کنند.

ایرنا در مورد بحث تحریم‌ها و جنگ تمام عیاری که در عرصه اقتصادی میان دولتمردان آمریکا و سایر تحریم شوندگان وجود دارد به طراحی مجموعه‌ای پیچیده از تحریم‌ها، که آن را «فلج کننده» تلقی کرده اند، اشاره می‌کند که در تلاشند تا ارتباط مالی ایران را با نظام پرداخت بین الملل به طور کلی قطع کرده و مانع تحقق درآمدهای خارجی پیش بینی شده ی کشور شوند؛ درآمدهایی که به طور عمده از محل فروش نفت و محصولات پتروشیمی عاید می‌شود.

تلاش‌های فشرده تیم‌های کارشناسی وزارت خزانه داری ایالات متحده در کشورهای مختلف طی هفته‌های گذشته گواه این مدعا است. این تیم‌ها، با مطالعه فضای اقتصادی کشور و رصد دقیق مراوده‌های تجاری جمهوری اسلامی با سایر کشورها، در تلاشند تا با ممانعت از وصول پول ناشی از فروش نفت ایران در بازارهای بین المللی و محدود ساختن منابع ارزی، کشور را نسبت به دوره‌های قبل، در شرایط دشوارتری قرار دهند.

در این جنگ تمام عیار، تمرکز جمهوری اسلامی باید بر تثبیت حضور خود در سیستم تجارت جهانی، با بهره گیری هوشمندانه از همه ابزارهای مالی موجود و با استفاده از تمام ظرفیت سیاست خارجی کشور

باشد. یکی از بهترین ابزارهای مالی در شرایط کنونی، استفاده از «رمز ارزها» یا ارزهای دیجیتال است. ارزهای دیجیتال با بهره‌گیری از فناوری تحولی زنجیره بلوکی (بلاکچین)، نهادهای واسط را در ارتباطات مالی حذف نموده و رفتارهای پلیسی آمریکا در نظام مالی بین‌الملل را ناممکن می‌سازد. ایجاد یک ارز دیجیتال بومی، با پشتوانه منابع عظیم نفت و گاز کشور، بهترین راهکار برای دور زدن تحریم‌ها در شرایط فعلی است.

با استفاده از این ابزار، امکان انجام دریافت و پرداخت‌های جهانی، بدون نیاز به نقل و انتقال فیزیکی پول، حتی بدون همراهی نهادهای بین‌المللی همچون سویفت، فراهم است. موفقیت در این کار، نه تنها می‌تواند کشور را از محاصره اقتصادی برنامه ریزی شده توسط ایالات متحده خارج سازد، که با توجه به پشتوانه عظیم این ارز پیشنهادی، می‌تواند در میان مدت به تقویت پول ملی کشور نیز منتج شود.

۷. توافق سوئیسری و بی‌امو درباره نقش فن‌آوری جدید برای تعیین نرخ حق بیمه

مشارکت جدید بین شرکت غول بیمه اتکائی، سوئیسری و گروه چندملیتی بی‌امو^۱ که با هدف به کارگیری سیستم‌های همیار راننده^۲ به منظور محاسبه حق بیمه خودرو صورت پذیرفته است، اخیراً توسط هر دو شرکت اعلام عمومی شد.

با این مشارکت، بی‌امو امیدوار است، سطح پیشرفت سیستم‌های امن همیار راننده را با هدف ارائه پیشنهادی جذاب برای مشتریان جدید خود یعنی حق بیمه‌ی کم‌تر، افزایش دهد.

در همین راستا، شرکت سوئیسری، این مشارکت را یک فرصت تازه برای عرضه نوآوری در بخش اتکائی که در حال تحول است، می‌بیند. این درحالی است که رانندگی خودکار^۳ و سیستم‌های امنیتی متصل، موانع جدیدی برای بیمه‌گران و بخش اتکائی محسوب می‌شوند.

مدیر عامل بیمه اتکائی در سوئیسری اظهار داشت: «فضای اتومبیل در حال تغییر است و ما در سوئیسری می‌خواهیم در بخش بیمه خودرو تحول ایجاد نماییم. ما خوشنود هستیم که گروه بی‌امو را به عنوان شریک خود انتخاب نموده‌ایم. برای بیمه‌گران، ارزیابی مستمر تمامی ویژگی‌های امنیتی اوای‌ام یا

1. BMW Group
2. Driver-assistance system
3. Automated driving

همان تولیدکننده اصلی تجهیزات (OEM)^۱ و اثر آن بر تناوب و شدت تصادفات، بسیار سخت و طاقت‌فرسا است. با تجمیع توان‌مان، ما توانسته‌ایم به صورت مشترک، یک نمره مقیاس ریسک^۲ طراحی نماییم که در ارزیابی ریسک وسایل نقلیه خودبر^۳ به کار بسته و به مشتریان کمک کنیم، بسته محصولی خود را بر این اساس انتخاب نمایند.»

توماس ویتیک^۴، رئیس خدمات مالی گروه بی‌ام‌و اظهار می‌دارد: «ما همواره در گروه بی‌ام‌و بر مشتری تمرکز داریم. به همین دلیل، به همراه سوئیس‌ری، یک راهکار ارائه داده‌ایم که به بیمه‌گران پایه کمک می‌کند تا حق بیمه را بر اساس ارزیابی ویژگی‌های فنی هر وسیله نقلیه محاسبه نمایند.»

وی می‌افزاید: «مشتریان ما از یک مزیت دوسویه بهره‌مند می‌شوند: از یک طرف، یک امنیت مضاعف و سیستم‌های هوشمند خواهند داشت و از طرف دیگر یک کاهش در نرخ حق بیمه را تجربه خواهند نمود.»

برای دسترسی به منبع خبر، [اینجا](#) را کلیک نمایید.

منبع: ری‌انشرنس، سپتامبر ۲۰۱۸

نکته:

حق بیمه اتومبیل در سراسر جهان در ۵۰ سال اخیر حداقل بیش از ۱۲ درصد رشد داشته است، به همین دلیل بسیاری از کارشناسان بر این باورند برای جلوگیری از افزایش نرخ بیمه‌نامه‌های اتومبیل، بهتر است رفتار رانندگان توسط جعبه‌های سیاه خودرو تحت کنترل قرار بگیرد.

افزایش نرخ حق بیمه‌های اتومبیل در طول سال‌های اخیر باعث شده تا رانندگان قدیمی و باسابقه همواره از افزایش هزینه‌های شان گله مند و به دنبال راهی برای کاهش هزینه‌های خود باشند. اما شرکت‌های بیمه می‌گویند تنها راه کاهش نرخ بیمه‌نامه‌ها نظارت بر عملکرد و رفتار رانندگان است.

به همین دلیل «تلماتیکس» یا همان «جعبه سیاه» اتومبیل تنها راهی است که به باور شرکت‌های بیمه می‌تواند مانع از افزایش نرخ‌ها شود. آنان می‌گویند، تنها با نصب این دستگاه می‌توان بر اعمال راننده نظارت کرد و بر اساس اطلاعات ضبط شده حق بیمه را برای رانندگان مشخص کرد.

جعبه سیاه را اغلب مردم به عنوان دستگاهی در هواپیما می‌شناسند که برای جمع‌آوری اطلاعات مربوط

1. Original Equipment Manufacturer
2. ADAS Risk Score
3. Automated vehicle
4. Thomas Wittig

به پرواز هواپیماها استفاده می‌گردد اما امروزه دستگاهی با این عنوان در خودروها نیز وجود دارد که به جمع آوری و ذخیره وقایع و اعمال راننده مانند سرعت، ترمز، دور زدن و اطلاعات مکانی که توسط GPS موجود در دستگاه ایجاد می‌شود، ثانیه‌هایی قبل از تصادف می‌پردازد.

طبق گزارش‌ها، وجود جعبه سیاه در خودرو بدون شک می‌تواند به پلیس و شرکت‌های بیمه در بازسازی وقایع قبل و در حین تصادف کمک کند. قسمت اعظم این اطلاعات ناشی از ویدئوهایی است که توسط دوربین‌های نصب شده در قسمت‌های مختلف خودرو مانند شیشه جلو و عقب خودرو ذخیره می‌شوند. کلیه اطلاعات به طور خودکار تبدیل به دیجیتال شده و در داخل هارد دستگاه و یا حافظه جانبی آن ذخیره می‌شوند.

کارشناسان بیمه تاکید می‌کنند که اگر بدانیم که عادت‌های رانندگان دقیقا چیست، می‌توانیم با دقت حق بیمه ای برای رانندگان خطرناک و محتاط وضع کنیم که هم برای آنان و هم برای شرکت‌های بیمه مناسب باشد.

در این گزارش آمده است که طبق آمار منتشر شده از سوی انجمن بیمه بریتانیا، رانندگان جوان در جهان سالانه رقمی در حدود هزار دلار برای بیمه اتومبیل خود پرداخت می‌کنند اما می‌توان با استفاده از جعبه سیاه این رقم را کاهش داد. به باور آنان، در چنین شرایطی می‌توان تا ۲۰ درصد به رانندگان با دقت، تخفیف داد. این میزان تخفیف برای رانندگان میانسال بدون شک بیشتر خواهد بود چرا که آنان با دقت بیشتری رانندگی می‌کنند.

دولت آلمان تصمیم دارد با اجباری کردن استفاده از جعبه سیاه در ماشین‌های خودران، شناسایی علت حوادث مربوط به این خودروها را راحت تر از قبل کند. برلین در تلاش برای وضع قوانینی است که بر اساس آن تمامی ماشین‌های خودران برای کسب مجوز عرضه و گواهی عبور و مرور در جاده‌ها ملزم به استفاده از مکانیزمی نظیر جعبه سیاه موجود در هواپیما هستند. بر اساس گزارش‌های منتشر شده، قانون اجباری شدن قطعه جعبه سیاه برای ماشین‌های خودران احتمالا اواخر تابستان در این کشور تصویب خواهد شد.